

Dlaczego świat ignoruje kwestię Papui Zachodniej?

31 października 2023

Naród Papui Zachodniej od dawna pokłada nadzieję w innych krajach, które miałyby rzekomo zareagować i wesprzeć go w walce o niepodległość. Szczególnie silna wiara jest pokładana w instytucjach takich jak Organizacja Narodów Zjednoczonych (ONZ). Uwaga wielu Papuasów skierowana jest na świat zewnętrzny. Znamienne jest tutaj ich mocne przekonanie, że decydujące znaczenie ma zaangażowanie innych państw, a w szczególności siła sprawcza ONZ.

W rzeczy samej formalnie niepodległość wielu państw została przyznana i ustalona na światowych forach dyskusyjnych (w szczególności na forum ONZ). Niepodległość wielu państw rzeczywiście została tam uznana przez inne niepodległe państwa. Z powyższego wynika, że niezwykle istotne jest nawiązywanie współpracy bilateralnej czy multilateralnej (wielostronnej), w ramach kształtowania światowego pokoju i dobrobytu.

Istnieje kilka narodów, których niepodległość do tej pory nie jest uznana przez ONZ. Są to m.in. Osetia Południowa,

Północny Cypr, Palestyna, Tajwan, Sahara Zachodnia, Abchazja, Kosowo, Naddniestrze oraz Somaliland.

Lud Papui Zachodniej już ponad 60 lat walczy o przywrócenie prawa do samostanowienia. Dzieje się to już od 1 grudnia 1961 roku, ale sen o niepodległości jeszcze się nie spełnił. Od lat 1960. wielu Papuasów uciekło za granicę, aby lobbować tam na rzecz przywrócenia prawa do samostanowienia i wywalczenia niepodległości. Przywódcy niepodległościowi prowadzą swą kampanię, zarówno w kraju jak i za granicami ojczyzny, jednakże aż do czasów obecnych wsparcie zewnętrzne jest nikłe, z wyjątkiem Vanuatu, którego wysiłki są zdecydowane i silne. Możemy tu jeszcze wymienić inne kraje, jak chociażby Fidżi.

Dlaczego inne kraje lekceważą Zachodnich Papuasów i ich niepodległościową walkę? Oto jest przyczyna! Po pierwsze inne kraje zobowiązane są do przestrzegania prawa międzynarodowego, więc również do honorowania integralności terytorialnej innych państw, a po drugie w grę wchodzi tutaj kwestie wzajemnej współpracy (w tym te ekonomiczne): biorą często one górę nad kwestiami humanitarnymi uciskanych mniejszości. Ponadto Republika Indonezji jest uznawana za kraj z czwartą co do wielkości populacją na świecie, w związku z czym na „bazarze światowej ekonomii”, odgrywa ona olbrzymią rolę jako potężna światowa rezerwa zasobów naturalnych (cadangan sumber daya alam).

W istocie państwa świata są związane Deklaracją Ogólną Praw Człowieka (Deklarasi Umum Hak Asasi Manusia Perserikatan Bangsa Bangsa), oraz są zobowiązane do przestrzegania trzech konwencji (Tiga Kovenan Internasional Tentang Penentuan Nasib Sendiri) o samostanowieniu narodów, jednakże w większości wypadków stawiają one na pierwszym miejscu współpracę gospodarczą, w wymiarze bilateralnym lub wielostronnym, ignorując kwestie praw do niepodległości.

Różne osoby, instytucje i organizacje posługują się argumentacją, akcentującą priorytetowy charakter interesów

prowadzonych ze Zjednoczoną Republiką Indonezji (Negara Kesatuan Republik Indonesia), co tamuje próby naświetlenia kwestii łamania praw człowieka, czy praw politycznych w Papui. Indonezyjskie władze nazywają to „polityką handlu krowami” (politik dagang sapi).

Zachodniopapuaska walka o niepodległość pochłoneła już ponad 60 lat, nie dlatego że lud Papui Zachodniej nie jest zdolny przekonać inne wolne narody na świecie! Na uchodźstwie od dawna działa wielu wybitnych liderów, którzy posiadają niezliczone talenty i kwalifikacje w tej dziedzinie.

Dysponujemy niezwykłym rezerwuarem bogactw naturalnych w naszej ojczyźnie, jednakże inne kraje do tej pory nie zadeklarowały silnego wsparcia dla naszej walki. Dokładnie można by rzec, że nasze bogactwo poszło w ręce Indonezji i innych krajów, które chcą utrzymać istniejący stan rzeczy, a więc nasze funkcjonowanie w ramach struktur Zjednoczonej Republiki Indonezji (NKRI).

Główny, podstawowy powód, dlaczego do tej pory naród Papui Zachodniej nie wywalczył niepodległości to to, że „Naród Papui Zachodniej nadal nie Rozumie i nie Wdraża Woli i Planu Bożego”! Tak długo jak Papua Zachodnia będzie polegała na światowej mądrości (pragmatycznym rozumowaniu) i jak długo będzie ignorować mądrość, płynącą z góry – Mądrość z Niebios i od Boga, tak długo będzie to walka bezowocna!

Tym, co powinniśmy robić już teraz, a co od dawna robiły kraje, które radowały serce Pana, to zrozumienie i wdrażanie Bożej Mądrości i Boskiego Planu. W odpowiednim, wyznaczonym przez Boga czasie dokona się wielki cud i Papua będzie wolna od Wyspy Gag w Sorong aż po Samarai w Papui-Nowej Gwinei. W związku z tym Boskim Planem powstała książka zatytułowana: „Zmagania w kierunku Ziemi Świętej Papui” („Bergulat menuju tanah suci Papua”), której inauguracja odbyła się w grudniu 2020 roku w Jayapurze. Równocześnie ogłoszona została „Deklaracja Odnowy Narodowej Papuasów poprzez Odrodzenie w

Bogu" („Deklarasi Pemulihan Bangsa Papua Lahir Baru di Dalam Tuhan"), a także ogłoszenie jej założeń: „Królestwo Przejściowe Papui, jako Boży Nakaz i wyraz Bożej Woli" („Kerajaan Transisi Papua atas perintah dan kehendak Tuhan"). Podobnie rzecz ma się z drugą książką: „Tak-Boże! Skąd wychodzi Papua i gdzie zmierza? Nadajemy wymiary rozwiązaniu, aby spełnił się Papuaski sen" („Ya Tuhan! Dari mana Papua bertolak dan ke mana pergi? Menakar solusi meraih impian Papua"). Książka ta ukazała się w formie PDF we wtorek dnia 05.09.2023.

Pamiętajmy więc, że świat ignoruje naród Papui Zachodniej, ponieważ jak dotąd Papuasi lekceważą Boga! Tak długo jak Papuasi będą kierowali swe myśli, nadzieje i strategię w różne zakątki świata, nie będą one skierowane na Boga! W związku z powyższym my nadal nie znamy planu Bożego na przyszłość Papui Zachodniej, ponieważ nie wdrażamy Woli Bożej. Oto jest korzeń problemu, jaki to naród Papui Zachodniej powinien poddać oglądowi, przepracować go i zakończyć.

To, co zasialiśmy, zbieramy dzisiaj. W związku z tym Bóg nadal nie odpowiada na tęsknoty i marzenia narodu papuaskiego. Nadal wzrok nasz skierowany jest na świat, a nie jesteśmy posłuszni bożym rozkazom. Nie traćmy jednak nadziei, ponieważ Bóg ma ogrom czasu na odnowę Naszej Ojczyzny i narodu od Gag w Sorong, aż po Samarai. Jeszcze nie jest za późno, bowiem zanim Bóg dokona odnowy Papui, Papuasi muszą dokonać odnowy samych siebie, poprzez skruchę, żal za grzechy i modlitwę. Wszystko więc dokona się nie z czyjejś woli, nie przez ludzką moc, nie przez ludzką ambicję, a dokona się z Woli Bożej, Stanie się tak jak jest zapisane w „Ewangelii Mateusza" 6:33: „Szukajcie najpierw Królestwa Bożego i prawdy, a wszystko będzie wam dane".

Musimy rozumieć, że inne kraje nie wspierają nas z czystym sercem, ponieważ serce ludu Papui Zachodniej też nie jest czyste, nie jest sercem kochającym prawdziwie Boga i wdrażającym Jego Wolę. Nie jest posłuszny on Bożym

Przykazaniom i nie strzeże świętości Słowa Bożego. Tak więc niepodległość narodu musi przybrać formę kształtowania Drogi dla Pana! Nie oskarżajmy więc innych narodów, które nie wspierają i nie uznają naszej niepodległości ogłoszonej 1 grudnia 1961 roku. Najpierw sami uradujmy serce Boga i spójrzmy w Jego Oblicze!

Zanim zaczniemy obwiniać kogoś innego, dokonajmy korekty własnych postaw. Podstawowa postawa jest taka, że sam lud Papui Zachodniej nie raduje Boskiego Serca, nie wdraża Jego Woli i nie jest posłuszny Jego Rozkazom! Dokonajmy odnowy samego siebie, a wtedy Bóg dokona wspaniałej odnowy we właściwym sobie czasie! Musimy stanowić eskortę na drodze przygotowanej dla Pana, która już została otwarta przez Modlitewną Sieć Rekuncyliacji dla Odnowy Papui (Jaringan Doa Rekonsiliasi untuk Pemuliha Papua – JDRP2). Tylko poprzez powiązanie z tą Drogą, jaką otworzył sam Bóg, będziemy wolni i wejdziemy do Ziemi Świętej Papui w czasie określonym przez Boga.

Psalm 121:1-2: „Oto wznoszę swe oczy ku górom, skąd przyjdzie wybawienie? Wybawienie przyjdzie od Boga, który to stworzył Niebo i Ziemię”.

Z pomocą Boga Papua na pewno może.

Selpius Bobi Koordynator Modlitewnej Sieci Rekonsyliacji dla Odnowy Papui JDRP2 II Jayapura – sobota 09.09.2023.

Autorstwo: Selpius Bobi

Tłumaczenie: Rafał Szyborski

Zdjęcie: [„Suara Papua”](#)

Źródło zagraniczne: SuaraPapua.com

Źródła polskie: WolneMedia.net, „Krew Papuasów”